

Drogi Księżę Proboszczu



*Z okazji Twoich Imienin pragniemy złożyć bardzo serdeczne życzenia obfitych Bożych łask oraz samych pogodnych i przepętnionych pokojem chwil.
Życzymy Bożego Błogosławieństwa, niezbędnego w dźwiganiu ciężaru codziennej duszpasterskiej posługi.
Niech Jezus Chrystus obdarza Cię wszelkimi łaskami, niech daje Ci siły do kierowania naszą parafią oraz głoszenia słowa Bożego.
Matka Najświętsza niech ma Cię zawsze w opiece, a Matka Boża Dobrej Rady niech Cię wspomaga w rozeznawaniu woli Bożej.
Niech Duch Święty opromienia swym światłem każdy dzień Twojej kapłańskiej posługi.
Spełnienia marzeń i uśmiechu, mimo przeciwności.
Dobrze, że z nami Jesteś.*

*Z pamięcią w modlitwie
Parafianie MBDR w Zgierzu wraz z księżmi wikariuszami.*



WIZYTACJA KANONICZNA W NASZEJ PARAFII

Jednym z bardzo ważnych wydarzeń każdej wspólnoty parafialnej jest wizytacja duszpasterska, która odbywa się w każdej parafii co 5 lat. W naszej parafii przeprowadził ją w dniach 24 i 25 października ks. biskup Ireneusz Pękański.

W sobotę Duszpasterze wraz z wiernymi zgromadzili się przy wejściu do kościoła by powitać księdza biskupa. Po ucałowaniu przez Niego Krzyża, pokropieniu wiernych wodą święconą i przekazaniu kluczy



do kościoła, procesyjnie wprowadziliśmy naszego Gościa do świątyni, gdzie parafianie oraz ksiądz proboszcz uroczystie przywitali Jego Ekscelencję.

W trakcie wizytacji ks. biskup przewodniczył uroczystej Mszy świętej, w której wraz z innymi księżmi modlił się w intencji parafian. Podczas Mszy św. ks. biskup Ireneusz podzielił się z wiernymi swoimi refleksjami z



w parafii, a także mieliśmy możliwość wysłuchania sprawozdania ks. proboszcza z okresu ostatnich 5 lat

i malowania kościoła, założenie nowego oświetlenia. Następnie utworzono kaplicę Matki Bożej Nieustającej pomocy, zakupiono nowe ornaty i szaty liturgiczne, meble do prezbiterium i zakrystii.



Odnosnie Domu parafialnego, ks. proboszcz wskazał, iż wymieniono wszystkie okna, całą sieć grzewczą i wymalowano pomieszczenia kancelaryjne. A także, oddano do użytku mieszkanie gościnne oraz ocieplono cały budynek. Dalej oddano do użytku Dom Duszpasterski po kapitalnym remoncie, gdzie jest 18 pomieszczeń przeznaczonych do celów duszpasterskich.

Odnosnie planów na przyszłość ks. proboszcz na pierwszy plan wysunął między innymi: remont dzwonnicy, ogrodzenia terenu parafialnego i remont dachu na plebanii.

Po Mszy św. ks. biskup spotkał się z grupami, aby wysłuchać sprawozdania z działalności grup parafialnych. Do wspólnot, które działają przy parafii zaliczamy: Asystę Parafialną dorosłych i dzieci, Zespół Liturgiczny, Bractwo Pielgrzymkowe, grupę AA, punkt konsultacyjny ds. uzależnień, a także zespół redakcyjny miesięcznika „Dobra Rada”, Żywą Różę, Różaniec Rodziców za dzieci, Jerycho modlące się za Kościół i Ojczyznę, grupę

życia wspólnoty.

Ksiądz proboszcz na wstępie sprawozdania podkreślił wzrost zamawianych intencji mszalnych, w tym również za żyjących, zwłaszcza z racji jubileuszy życia małżeńskiego. Zaznaczył, iż wiele osób prosi o modlitwę podczas środowej nowenny do NMP Nieustającej Pomocy. Zaakcentował, iż duszpasterze ofiarowują prezent modlitewny dla parafian, w formie Mszy św. za

nowo ochrzczonych oraz raz w miesiącu w intencji zmarłych parafian. Ksiądz proboszcz zwrócił uwagę, że widoczny jest wzrost przyjmowalności kaptanów podczas wizyty duszpasterskiej, która obecnie wnosi 67%. Ponadto ks. proboszcz wyeksponował, iż parafianie chętnie włączają się w działalność grup duszpasterskich. Wierni mają możliwość realizowania swojego powołania chrześcijańskiego w 25 formacjach.

Wśród prac administracyjno – gospodarczych podjętych w parafii w przeciągu pięciu minionych lat, ks. proboszcz wymienił między innymi: przeprowadzony kapitalny remont i modernizację prezbiterium w świątyni, zakończenie drugiego etapu remontu



Spotkanie duszpasterzy i liderów grup parafialnych z ks. biskupem Ireneuszem Pękalski.

seniorów, grupy muzyczne: Melodyjki, chór oraz zespół muzyczny Pascha, Koło Przyjaciół Radia Maryja, grupę modlitewno - biblijną, Dyskusyjny Klub Filmowy, Ruch Światło - Życie, Ministrantów i Lektorów, Kościół Domowy, Klub Inteligencji Katolickiej, Akcję Katolicką, Duszpasterstwo Akademickie, Radę

Ekonomiczną oraz Radę Duszpasterską.

Na zakończenie spotkania ks. biskup złożył słowa podziękowania na ręce ks. proboszcza dla wszystkich liderów grup, zachęcając do dalszego działania, a ks. proboszczowi podziękował za dynamizm parafii.

*Marianna Strugińska – Felczyńska
Zdjęcia: Izabela Grześkowiak - Wieczorek*

WIZYTACJA DUSZPASTERSKA – CZAS REFLEKSJI...

Czas wizytacji duszpasterskiej, to nie tylko chwile poznawania parafii, ale także czas refleksji. I tak też było. W trakcie spotkań z parafianami, ks. biskup

Ireneusz Pękalski, podzielił się z wiernymi swoimi radościami oraz troskami o parafię, a także kierował wzrok wiernych na drogę ku zbawieniu.



Radością dla ks. biskupa był wysoki wskaźnik dzieci, z naszej parafii, uczęszczających na katechezę w szkole. Jednakże, są też sprawy niepokojące jak pomniejszanie się liczebności parafian, a także brak, w ostatnim czasie, powołań kapłańskich w naszej wspólnoty.

W trosce o nasze zbawienie ks. biskup nakreślił nam wiele cennych drogowskazów, ukazujących różne formy działań, podejmowanych w drodze ku życiu wiecznemu. W swoich słowach akcentował, że wiara bez uczynków jest martwa. Zachęcał do aktywnego uczestnictwa w życiu Kościoła, tym bardziej, że w naszej parafii mamy ku temu warunki, ponieważ działa 25 różnych organizacji. Zachęcał nas do zagłębiania się w Słowo Boże w rodzinie, poprzez wspólne modlitwy w gronie rodzinnym, wspólne wyjście do Kościoła. Nasza obecność na Mszy św. świadczy o naszym podejściu do wiary. Ks. biskup Ireneusz porównał wiarę do miłości, a o miłość trzeba zabiegać i ją pielęgnować. Podobnie

jest z wiarą, aby nie była martwa, musimy się o nią troszczyć. W czasie homilii w słowach ks. biskupa przejawiała się troska o nasze rodziny, a także podkreślił ważność rodziny dla prawidłowego funkcjonowania państwa, samorządów oraz parafii. Bez prawidłowego funkcjonowania rodziny nie będzie prawidłowego funkcjonowania społeczeństwa. Podziękował rodzicom dzieci, obecnym na Mszy św., że dotrzymali słowa, zawartego podczas zawierania związku małżeństwa, kiedy zdecydowali się po katolicku wychować dzieci.

Spotkanie z księdzem biskupem było czasem naszej refleksji nad naszą wiarą oraz życiem codziennym. Dziękujemy księdzu biskupowi za krzepiące i pouczające homilie, a w szczególności za wykład o wierze. Potrzebowaliśmy takich słów. Jesteśmy wdzięczni także, za słowa otuchy i nadziei wlane w nasze serca.

Agnieszka Gajek

ADVENTUS – W POSZUKIWANIU NIESTRACONEGO CZASU

Motto:

Adwent jest jak uśmiech Boga przechadzającego się po gościńcu.

(zastłyszane)

Błogosławiony jest czas oczekiwania. Małe dziecko czeka na swoją mamę przychodzącą z pracy, małżeństwo na urodzenie się dziecka, starzy, schorowani ludzie wyczekują czasu, kiedy odejdą do domu Ojca.

Oczekiwaniu towarzyszą swoiste przemyślenia i nadzieje. Zazwyczaj niewiele mamy tego czasu oczekiwania. Na co dzień towarzyszy nam wyścig szczurów. Bieg, bieg, bieg. Do pracy, na uczelnię, po zakupy, na korepetycje, po dzieci do przedszkola. Zmęczeni nie mamy nawet czasu na wspólny posiłek, rozmowę, czy modlitwę. Z tego stanu wrywa nas tradycja adwentu. To sam Zbawiciel przez usta Kościoła mówi do nas: Człowieku, opamiętaj się, przemyśl swoją postawę. Uśmiechnij się do żony, powiedz, że jest piękna, choć jesteście już tyle lat po ślubie i życie jej nie rozpieszczało. Porozmawiaj z córką i synem. Jeżeli są to małe dzieci, pobaw się z nimi (nie mów, że później, że nie teraz). Zobaczysz uśmiech na ich twarzyczkach. To



jest więcej warte niż stojący w garażu samochód i awans zawodowy. Wyjdźcie razem na spacer, może zobaczycie przechadzającego się uśmiechniętego Boga. Gdzie te czasy, gdy grudzień przeoblał się w biel. Nie ma śniegu, trudno. Niech czas adwentu będzie biały twoimi dobrymi uczynkami, czystą, bez przekleństw mową ojczyzną, pięknymi myślami, skupieniem i modlitwą. Niech naprawdę czas adwentu nie będzie czasem straconym, jest to bowiem czas nadziei na przebaczenie

przez Boga naszych win. To nie jest amnestia dla naszych grzechów "Przebaczenie to uśmiech Boga, gdy się wydaje, że nie zasługuje się na niego w żadnym wypadku" (ks. prof. Włodzimierz Sedlak). Czas adwentu to czas, który powinien integrować naszą rozpadającą się psychikę, to czas jej rehabilitacji

i otwarcia się na Boga. To czas odkrywania wszystkiego tego, co dobre w człowieku.

Czeka więc świat, czekają ludzie. Otworzy się ziemia i zrodzi Zbawiciela. I będzie Polska przeżywała radość nocy betlejemskiej.

Dzieciątka się nam narodzi i Syn będzie nam dany.

Bolesław Wąsowski



„TYLKO POD KRZYŻEM, TYLKO POD TYM ZNAKIEM POLSKA JEST POLSKĄ, A POLAK POLAKIEM”. ROLA KOŚCIOŁA W ODZYSKANIU NIEPODLEGŁOŚCI – 1918R.

Ktoś powiedział, że „bez Bożej łaski, wsparcia Kościoła i wielkiej literatury romantycznej nie byłoby wolnej Polski w 1918r.”.

Oceniając rolę Kościoła w odzyskaniu przez Polskę niepodległości na początku XX w., należy podkreślić niezwykle związki Kościoła z Narodem. Na przestrzeni naszych dziejów Kościół katolicki zawsze w naturalny sposób towarzyszył ludziom w ich codzienności, w chwilach radosnych, szczęśliwych, wzniosłych, ale i w tych trudnych i bolesnych. Dawał świadectwo temu, co dobre, szlachetne i piękne, głosił wartości etyczne, stał na straży polskości, dbając o zachowanie języka, tradycji, obyczajów. W czasie rozbiorów był jedyną polską instytucją prawnie działającą we wszystkich trzech zaborach. Religia katolicka stała się wówczas na tyle istotnym czynnikiem świadomości narodowej Polaków, że doszło do utożsamienia dwóch pojęć: Polak i katolik. Mimo zakazów ze strony zaborców rozwijał się ruch pielgrzymkowy, głównie do Sanktuarium na Jasnej Górze, katedry gnieźnieńskiej i na Wawel. Szerzył się kult Maryi – Królowej Narodu Polskiego. Podczas pielgrzymek, odpustów i nabożeństw śpiewano zakazaną pieśń: „Boże coś Polskę...”. W wielu miastach odbywały się uroczyste Msze za Ojczyznę. W czasie, gdy zostaliśmy pozbawieni własnej państwowości, Kościół stał się symbolem wolnej Polski. Świątynie wypełnione tłumami wiernych były ośrodkami kultu religijnego, ale także życia społecznego. Kapłani odgrywali szczególną rolę, dbając o zachowanie języka polskiego i kultury narodowej, sprzeciwiając się rusyfikacji i germanizacji. Niezwykle zatroskani i zaangażowani w zachowanie polskości byli m.in.: ks. Piotr Wawrzyniak i ks. Stanisław Adamski (obaj z zaboru pruskiego). Płomienne odezwy patriotyczne pisał i rozpowszechniał ks. Piotr Ściegienny. Arcybiskup gnieźnieński i poznański Mieczysław Ledóchowski wielokrotnie przeciwstawiał się ustawom władz zaborczych, prowadząc politykę kulturkampfu. Aresztowany przez Prusaków, został zmuszony do wyjazdu do Rzymu, gdzie stał się reprezentantem i żarliwym obrońcą polskich interesów. Na wzmiankę zasługuje także Gustaw Gizewiusz, pastor z Ostródy. Działał on na Mazurach, rozbudzał świadomość narodową i bronił prawa do języka ojczystego. Po II wojnie światowej, upamiętniając tego patriotę, nazwę miasta Lec zmieniono na Giżycko.

W latach nasilonej rusyfikacji i germanizacji kościoły stały się ostoją polskości, schronieniem dla Polaków, przestrzenią, w której mogli poczuć się wolnymi. Tu słuchano kazań po polsku i śpiewano

polskie pieśni religijne, tu kształtowały się postawy patriotyczne. Z ambon kościelnych krzewiono idee narodowowyzwoleńcze. Księża wspierali działania rodziców i strajki w szkołach podejmowane w obronie polskiej mowy na lekcjach religii (z historii najbardziej znany jest strajk we Wrześni). Duchowni podejmowali działalność edukacyjną jako redaktorzy tzw.: „pisemek dla ludu”. Autorytetem u wiernych cieszyli się np.: ks. Antoni Knast – założyciel i redaktor „Szkółki Narodowej” i „Szkoły Narodowej” oraz ks. Aleksy Prusinowski – redaktor „Wielkopolanina” i „Wiarusa”. Dzięki takim duchownym w Polsce, której nie było na mapie, wyrastały kolejne pokolenia, marzące o odzyskaniu niepodległości i gotowe oddać za tę ideę życie. Kulturowano pamięć o bohaterach narodowych, wpajano szacunek i cześć dla nich. Pogrzeby bohaterów przekształcały się w manifestacje narodowe. Jak pisał Walery Przyborowski: „orężem stały się modlitwa i pieśń”.

W 1861 r. podjęto akcję odnowienia unii polsko – litewskiej w Horodle. Przypomniał to wydarzenie prof. Tadeusz Ziejka, nazywając je „rewolucją religijno – narodową”. Inicjatorem akcji był pisarz Apollo Korzeniowski, ojciec Conrada. Na apel odpowiedzieli tysiące ludzi, w tym 200 księży katolickich i unickich. 10 listopada 1861r. po mszy św. ruszyła procesja do Horodła. Na jej czele szedł ks. Bojarski, który zaintonował pieśń: „Kto się w opiekę”. Procesja dotarła na wzgórze pod Horodłem i została zatrzymana przez wojsko rosyjskie, które pozwoliło tylko na odprawienie cichej mszy. (W 1924r. usypano w tym miejscu pamiątkowy jedenastometrowy kopiec). Ksiądz Bojarski został zatrzymany przez Rosjan. Resztę swego życia spędził na Syberii.

Działalność Kościoła podczas zaborów spotykała się z wieloma represjami. Zakony ulegały kasacji, duchowni byli aresztowani i zsyłani. Dobra kościelne konfiskowano. Wątek ścisłego powiązania dziejów naszego Narodu z dziejami Kościoła był ciągle podkreślany w wystąpieniach Ojca św. Jana Pawła II. Kościół zawsze przejawiał troskę o wszystko, co działo się w naszej Ojczyźnie, zabiegał o jej szczęśliwą przyszłość i obecność na mapach Europy.

Należy podkreślić, że walka o niepodległość, to nie tylko walka zbrojna, powstańcza, ale także praca nad świadomością narodową, aby w czasie niewoli „serce nie zgaśło”. Sprzyjający moment historii (klęska naszych zaborców w I wojnie światowej) zastał Polaków przygotowanych do odzyskania niepodległości.



11 XI 1918r. Rada Regencyjna (w skład której wchodził m.in.: abp Aleksander Kakowski) przekazała zwierzchnią władzę wojskową oraz naczelne dowództwo

nad Wojskiem Polskim Józefowi Piłsudskiemu. Zdarzył się wyczekiwany cud. Nastąpiła WOLNOŚĆ.

Elżbieta Hildt

ODWIEDZINY SANKTUARIUM „POD GOŁYM NIEBEM – LICHEŃ”

Na prośbę parafian naszego kościoła, ks. Krzysztof Basztabin podjął się zorganizowania i przejęcia duchowej opieki nad pielgrzymką do Sanktuarium Matki Bożej

kontemplacyjnego przybyłego z Francji. Pobyt w lesie Gąblińskim zakończyła wizyta w kaplicy Trzeciego Objawienia Maryi, które miało miejsce 15 sierpnia 1850 roku.

W tzw. „wolnym czasie” posililiśmy się smacznym obiadem i ruszyliśmy do dalszego zwiedzania. Podziwialiśmy kościół pw. Św. Doroty, a nieliczni podążyli do „źródłka”, posiadającego uzdrawiającą



Licheń.

Licheńskiej, która odbyła się 8 października 2015 roku.

Wyruszyliśmy o godzinie 7:30. Podczas podróży wspólnie śpiewaliśmy i modliliśmy się. Pobyt w Sanktuarium rozpoczęliśmy uczestnictwem we mszy św. o godzinie 10:00, koncelebrowanej również przez naszego kapłana Krzysztofa.

Po zakończeniu Eucharystii, jako grupa zgierskich pielgrzymów udaliśmy się do lasu Gąblińskiego – miejsca objawień Matki Bożej. Ogrodzony i uporządkowany kilkuhektarowy las jest obecnie częścią licheńskiego sanktuarium.

Następnie, pośród szumu drzew i śpiewu ptaków, mogliśmy rozważyć tajemnice Męki Pańskiej. Odwiedziliśmy powstały niedawno Klasztor Sióstr Maryi Dziewicy – pierwszy w Polsce dom tego zakonu



Las Gąbliński.

moc – wodę zabrali dla chorych z nadzieją na ich uleczenie.

Pobyt w Licheniu zakończyliśmy, modląc się koronką do Miłosierdzia Bożego o godzinie 15:00 w dolnym kościele bazyliki – kaplicy Trójcy Świętej.

Podobnie jak większość pielgrzymek, gdzie odwiedzając wyjątkowe miejsca mamy czas na bliższe spotkanie z Panem Bogiem, tak i tym razem wróciliśmy duchowo wzbogaceni i napełnieni Bożą miłością, radością i nadzieją.

Alina Pruszk

DYSKUSYJNY KLUB FILMOWY

Parafialny Dyskusyjny Klub Filmowy powstał przy naszej parafii 8 lat temu z inicjatywy ks. Andrzeja Jastrzębskiego. Miały to być spotkania, na których w sposób nieskrępowany i otwarty będziemy dyskutować o obrazach filmowych i zawartych w nich treściach religijnych. Pomysł i realizacja pierwszego klubu w archidiecezji łódzkiej przyjął się z entuzjazmem. Ks. Andrzej swoje pomysły zaczął wcielać z determinacją i osobistym zaangażowaniem.

Pierwszym filmowym seansem był „Dekalog” w reżyserii Krzysztofa Kieślowskiego – cykl dziesięciu około godzinnych filmów z lat 1988-1992 w doborowej obsadzie aktorskiej. Twórczość tego reżysera deklarującego się jako agnostyk, wysoko oceniana przez kraje Europy i Ameryki, była dla nas nie lada wyzwaniem. Tu do pomocy mieliśmy zacnego gościa zapraszanego do dyskusji w osobie ks. Prof. Stanisława Skobla. Z frekwencją na spotkaniach bywało różnie, ale mieściła się ona zawsze w dwucyfrowej liczbie. Nigdy nie



brakowało merytorycznej, długiej, a czasami nawet bardzo długiej dyskusji.

„Filmoklubowicze” mogli przedstawić swoje propozycje tytułów zróżnicowanych tematycznie, które realizowaliśmy, spotykając się w miesięcznym cyklu spotkań w trzecie środy miesiąca o godzinie 18:30.

Po rocznej przerwie udało się reaktywować działalność klubu. To zasługa księdza proboszcza dra Andrzeja Blewińskiego, który zachęcił i desygnował do opiekania się klubem ks. Tomasza Cylińskiego. Decyzja ks. proboszcza ucieszyła nas - bywalców klubu i spotkała się z aprobatą i zadowoleniem księdza Tomasza.

21 października 2015 r. rozpoczęliśmy spotkania, na których będziemy mieli możliwość dzielenia się swoimi poglądami, spostrzeżeniami i oczekiwaniami. Cytując słowa księdza proboszcza, że „to nic nie kosztuje, trzeba tylko chcieć i przyjść”, zapraszamy wszystkich chętnych, miejsca nie zabraknie dla nikogo, warto bywać i dyskutować.

Dobry Bóg niech Nam błogosławi, a Duch Święty wspiera zamierzeniom i działaniom Naszej parafialnej wspólnoty, którą tak wysoko ocenił podczas wizyty kanonicznej J.E Ksiądz Biskup Ireneusz Pękański.

Alina Pruszk

RUMUNIA - BUŁGARIA - TURCJA

Piąta rano, ciemno i zimno - grupa odważnych wyrusza na południe w poszukiwaniu ciepła i przygody. Pełni obaw po doniesieniach prasowych, ale z optymizmem wyruszamy w rejony pełne niepokoju. Długi przejazd i jesteśmy na Węgrzech w Egerze, znanym z wina Egri Bikaver i ciepłych źródeł. Pierwsza niespodzianka - muzułmański minaret na północy Węgier. Kilkoro śmiazków miało okazję podziwiać panoramę miasta z wysokości tarasu muezina.

Przed nami Rumunia. Okazuje się, że to nie tylko epoka Ceausescu, to kraina, której historia sięga czasów starożytności, a niektórzy twierdzą, że Rumuni są potomkami Daków, walczących z Rzymianami. Zwiedzamy między innymi Cluj-Napoca oraz Alba Iulia - stolicę Siedmiogrodu. Docieramy do Bukaresztu, gdzie monumentalne pałace dyktatora z czasów komunizmu sąsiadują ze wspaniałymi cerkwiami, chyba cudem ocalałymi z epoki szaleństwa. Rumuni to naród bardzo wierzący - budują nowe cerkwie i odnawiają zabytkowe. W każdej świątyni, którą odwiedzamy, zawsze spotykamy modlących się ludzi.

Docieramy do Varny, temperatura jest coraz przyjemniejsza, a Morze Czarne nocą jest naprawdę czarne. Po wizycie w delfinariu ruszamy w dalszą drogę. Promem pokonujemy cieśninę Dardanele i już jesteśmy na innym kontynencie. Chociaż to azjatycka część Turcji, to ślady starożytnych miast Iliady, Pergamonu, Efezu, Hierapolis, Laodycei świadczą o tym, że tu kształtowała się tożsamość Europy. To w Efezie w 431 r. odbył się Sobór, na którym potwierdzono dogmatyczny tytuł Maryi jako Bogarodzicy. Tutaj też znajduje się najstarsza świątynia poświęcona Maryi.

Nasza wyprawa to nie tylko wycieczka, to przede wszystkim pielgrzymka. Do tej pory, w chrześcijańskich krajach Europy, nie zawsze udawało się nam odprawić

mszę świętą, natomiast w muzułmańskiej Turcji, nie ma z tym problemu. Na wzgórzu Coressus, nieopodal Efezu znajduje się dom, w którym ostatnie lata życia spędziła Maryja. Dzięki pomocy polskiej zakonnicy pełniącej tu swoją posługę, w tym niezwykłym miejscu ksiądz

proboszcz odprawił dla nas niedzielną mszę świętą.

Pogoda i temperatura zupełnie letnia. Rejs po morzu Egejskim i podziwianie zachodu słońca, a następnego ranka morska kąpiel - w październiku?! W Pamukkale śnieżnobiałe tarasy utworzone przez zwapnioną wodę robią na wszystkich ogromne wrażenie.

W drodze do Istanbulu nieplanowany przystanek w Polonezkoy (Adampol), Polskiej wsi założonej w 1842 r. z inicjatywy Adama Czartoryskiego, w której zamieszkiwali byli uczestnicy powstania listopadowego. Według tradycji do dzisiaj sołtysiem zawsze jest Polak, chociaż wieś utraciła już swój typowo polski charakter i stała się ulubionym miejscem



wypoczynku mieszkańców Istanbulu. W tutejszym



kościół parafialnym odprawiona została msza święta i w sposób szczególny zabrzmiała pieśń „Maryjo Królowo Polski”.

Istambuł przywitał nas ulewnym deszczem i burzą. Przejazd mostem nad Bosforem i znowu jesteśmy w Europie. Zwiedzamy Błękitny Meczet, Pałac Sultana, ale przede wszystkim Hagia Sophia - Kościół Mądrości Bożej. Choć mijają epoki, upadają mocarstwa i zmieniają się ustroje społeczne, on wciąż trwa jako cud architektury i świadectwo chrześcijańskich korzeni Europy. Jeszcze

tylko szaf zakupów na Istambulskim bazarze i żurek, pomidorowa, schabowy i znowu jesteśmy w Polsce.

Mawiają: „wszędzie dobrze ale w domu najlepiej”, lecz trzeba wyruszyć w drogę, aby zobaczyć, poznać i zrozumieć inne narody, ich kulturę, obyczaje i historię. To zawsze nas wzbogaca, pozwala zrozumieć otaczającą nas rzeczywistość i przekonać się, że świat nie jest taki zły jak go malują media.

Jacek Zaręba

III ARCHIDIECEZJALNA PIELGRZYMKĄ KÓŁ RÓŻAŃCOWYCH

11 października 2015 roku odbyła się pielgrzymka w ramach III Archidiecezjalnej Pielgrzymki Kół Żywego Różańca.

Uroczystość rozpoczęła się o godz. 11.00 modlitwą różańcową w kaplicy Matki Bożej Łaskiej. O godz. 12.00 Mszy św. dla pielgrzymów przewodniczył Metropolita Łódzki Ks. Arcybiskup Marek Jędraszewski, a Słowo Boże skierował do nas bp. Antoni Dydycz. W homilii przypomniał nam jak przez wieki rodził się kult Matki Bożej. To była również patriotyczna lekcja historii o Polsce w pleciona w tajemnicę różańca świętego. Mocno wybrzmiało w jego słowach – nie bójmy się Prawdy.

Tradycyjnie zostaliśmy zaproszeni na zakończenie na gorący posiłek po duchowej uczcie.

Dziękujemy również księdzu Krzysztofowi Basztabinowi za duchową opiekę podczas trwania pielgrzymki.

Bogdan Pietrzak



Msza św. w Kolegiacie w Łasku

BLIŻEJ WIERNYCH

Kolejną możliwością spotkania Jego Ekscelencję osobiście jest wzięcie udziału w cyklu spotkań „Dialogi w katedrze” – podczas których Arcybiskup odpowiada na pytania przysłane przez internautów i zadawane przez zebranych w świątyni wiernych. Najbliższe spotkanie odbędzie się 13 listopada o godz. 19.30 w Archikatedrze Łódzkiej. Tematem będzie „Wierność Małżeńska” oraz 11 grudnia „Patriotyzm”.

DIALOGI W KATEDRZE 2015

abp Marek Jędraszewski odpowiada na pytania wiernych
Archikatedra Łódzka godzina 19.30

- 9 STYCZNIA - POSZUKIWANIE PRAWDY
- 13 LUTEGO - ŻYCIE KONSEKROWANE
- 13 MARCA - GRZECH I NAWRÓCENIE
- 10 KWIECIEŃ - WALKA Z NAŁOGAMI
- 8 MAJA - MŁODZIEŻ: UCZUCIA I WYBORY
- 12 CZERWCA - TROSKA O POKÓJ
- 18 WRZEŚNIA - KOŚCIÓŁ I SPRAWY SPOŁECZNE
- 9 PAŹDZIERNIKA - OBECNOŚĆ KRZYŻA
- 13 LISTOPADA - WIERNOŚĆ MAŁŻEŃSKA
- 11 GRUDNIA - PATRIOTYZM

zadaj pytanie online na www.heavenly.com.pl

KSIĄDZ PROBOSZCZ SERDECZNIE ZAPRASZA DZIECI I MŁODZIEŻ ORAZ WOLONTARIUSZY DO ŚWIETLICY ŚRODOWISKOWEJ

Świetlica jest czynna od poniedziałku do czwartku od 15.00 do 18.00. Program zajęć dostępny w Świetlicy, ul. M. Skłodowskiej – Curie 5 w Zgierzu. W ofercie m.in.: zajęcia edukacyjne (także wyrównywanie braków szkolnych), plastyczne i informatyczne. Osoby wspierające otrzymują zaświadczenia wolontarystyczne. Można też skorzystać z bezpłatnych usług prawniczych, kuratora zawodowego, logopedy, punktu konsultacyjnego związanego z uzależnieniami. Bliższe informacje w kancelarii parafialnej Matki Boskiej Dobrej Rady w Zgierzu lub w świetlicy w godz. otwarcia.

Serdecznie zapraszamy



Gorące linie do Boga:

Linia zmartwień	- 1P 5,7
Linia obaw	- Iz 41,10
Linia pokus	- 1Kor 10,13
Linia wątpliwości	- Rz 10,17
Linia chorobowa	- Iz 53,5
Linia depresji	- Ps 34,18
Linia samotności	- Pwt 31,8

Linie specjalne otwarte są 24 godziny na dobę,
7 dni w tygodniu.

A gdyby z Biblią obchodzić się jak z telefonem komórkowym?

... była by zawsze w kieszeni.
... zaglądałoby się do niej kilka razy dziennie.
... wracałoby się do domu, gdyby się jej zapomniało.
... a gdyby używać jej do otrzymywania wiadomości tekstowych?
... a gdyby traktować ją jako coś, bez czego nie można żyć?
... a gdyby dać ją dzieciom w prezencie?
... a gdyby używać ją w podróży?
... a gdyby używać jej w nagłych wypadkach?

Biblia jest praktyczniejsza od telefonu komórkowego, bo nie ma zmartwienia, że nagle zerwie się połączenie, ponieważ Bóg zapłacił już rachunek.

Z KSIĄG PARAFIALNYCH

Odeszli do wieczności

Janina Majewska (ur.1927)
Zdzisław Robert (ur.1931)
Marianna Sroka (ur.1922)
Eugeniusz Pieprzowski (ur.1948)
Kryspin Józwiak (ur.1936)
Stanisław Walczak (ur.1931)
Monika Budniak (ur.1976)
Anna Przybylak (ur.1936)
Krystyna Tomczak (ur.1932)
Jadwiga Maciak (ur.1936)
Jan Sławiński (ur.1930)
Marianna Łapińska (ur.1935)
Teresa Jurek (ur.1931)
Janina Krysztofiak (ur.1928)
Elżbieta Rudzka (ur.1974)
Jan Połowin (ur.1930)

Módlmy się za zmarłych, aby przez Boże miłosierdzie przeszli do chwwały życia wiecznego.

Sakrament chrztu otrzymali

Mikołaj Frączkowski	Nikoła Bożena Wojtiuk
Maria Fiks	Szymon Janeczek
Paweł Janeczek	Gabriela Kruszyna
Lena Karolina Baczyńska	Alan Andrzej Nawrocki

Módlmy się za dzieci ochrzczone, aby Duch Św. napelniał je swoimi darami i prowadził przez życie drogą prawdy.

Sakrament małżeństwa zawarli

Ewa Baranowska i Michał Klimek
Agnieszka Kaźmierczak i Mariusz Sobolewski
Iwona Głuszcak i Grzegorz Wencel
Aldona Romańska i Tomasz Grzeliński

Życzymy Bożego błogostawieństwa Młodej Parze w zdrowiu i radości na długie lata małżeńskiego życia.

Kancelaria Parafialna czynna od poniedziałku do piątku w godz.; 9: 00– 11: 00 oraz 15:00– 16:30; Tel: 42 /716-27-65

Wydawca: Parafia Matki Boskiej Dobrej Rady w Zgierzu, 95-100 Zgierz ul. M. Skłodowskiej – Curie 3

Redakcja: Ks. Kan. dr Andrzej Blewiński – Proboszcz Parafii; redaktor: Ks. dr Tomasz Cyliński.

Nr konta parafialnego: Bank Spółdzielczy w Zgierzu 36 8783 0004 0015 6097 2000 0001

Nr konta Świątlicy Środowiskowej: Bank Spółdzielczy w Zgierzu 34 8783 0004 0015 8932 2000 0001

Za wszelkie wpłaty na rzecz parafii i Świątlicy Środowiskowej składamy serdeczne Bóg zapłać

www.mbrd.archidiecezja.lodz.pl e-mail: gazeta.dobrarada@gmail.com

*Redakcja zastrzega sobie prawo do opracowania redakcyjnego tekstów oraz prawo do korekty stylistycznej i ortograficznej.
Zespół Redakcyjny „Dobra Rada”: Marianna Strugińska - Felczyńska, Agnieszka Gajek, Elżbieta Hildt, Barbara Musiał. Składanie gazetki:
Agnieszka Gajek, Marianna Strugińska-Felczyńska.
Dystrybutor: Marek Cylke*



Drukarnia, Wydawnictwo Muzyczne i Poligraficzne
ul. Wersalska 54, 91-212 Łódź, Poland
www.merakel.pl www.merakel.com.pl